

ser voksen- og efteruddannelsessystemet i hele denne her debat. Bør vores efteruddannelsessystem ikke indgå som en integreret del af en eventuel institutionsreform?

Vi ser gerne fra konservativ side, at de kommende ændringer af institutionsstrukturen sker ved forskellige strategiske alliancer på regionalt eller fagligt niveau. Baggrunden for dette er, at succes i høj grad kan måles ved, om de involverede parter selv kan se formålet, og det går som bekendt fremad på dette område i øjeblikket. Derfor er det ikke et område, hvor vi p.t. skal presse en eller anden reform ned over hovederne på de forskellige institutioner. Vi skal derimod sikre, at de enkelte institutioner har de rette redskaber og får den rette støtte og dermed selv tager initiativer til at implementere forskellige former for strategiske samarbejder. Så kan de gode erfaringer spredes til glæde for hele uddannelsessystemet.

Det vigtigste for Det Konservative Folkeparti er altså, at kvaliteten er i højsædet, og at de enkelte institutioner, hvad enten det er LVU'ere, MVU'ere eller KVVU'ere, bliver belønnet og får nogle incitamenter, såfremt kvaliteten forbedres.

Der er i mit sind ingen tvivl om, at et øget samarbejde mellem de forskellige institutioner vil sikre stærkere læremiljøer, men det er vigtigt, at vi går frivillighedens vej. Det er således gulerødder og ikke pisk, vores forskellige uddannelsesinstitutioner har brug for. Hvis institutionerne er presset ned i en forudlagt skabelon vil det blive meget vanskeligt at implementere, hvis målet alene er at forbedre den geografiske skævhed og/eller faglige snæverhed. Det er jo ikke de samme problemer, som de forskellige institutioner står over for.

Hvis man sådan kigger lidt konkret på de temaer, der ellers har været fremme i forbindelse med redegørelsen, så er vi tilhængere af, at man får givet en kompetence, en bachelorgrad, til mellemuddannelserne. Det vil give nogle muligheder for at kunne hoppe videre, det vil også give noget substans og også en faglig stolthed, hvis man f.eks. gav sygeplejersker, lærere osv. en grad, som de kunne benytte i forskellig sammenhæng.

Det er utrolig vigtigt for os, når vi diskuterer de her ting, at vi ser på, hvordan vi kobler de forskellige uddannelser sammen, så folk kan bruge den faglighed, den merit, de får på de forskellige uddannelsesinstitutioner på andre niveauer, så de ikke er låst fast, så de kan hop-

pe videre, hvis det er det, de har brug for, så de hele tiden kan uddanne sig. Det vil vi prøve at kigge på, når vi diskuterer det her.

Vi har også noteret os den socialdemokratiske ordførers, hr. Hans Peter Baadsgaards, bemærkninger om efteruddannelsen på seminarieplan, og der er vi også af den holdning, at det ville være uhensigtsmæssigt at etablere endnu flere institutioner i forbindelse med efteruddannelsen. Vi mener, det skal gennemføres i et samarbejde seminarierne imellem. Man kan jo ikke lægge det på kun et seminarium, men flere seminarier må regionalt slå sig sammen og gennemføre det projekt.

Vi mener altså konkluderende, at der skal ske en bedre koordination på området. Det er en væsentlig betingelse for, at der skabes gode faglige miljøer og høj kvalitet i undervisningen. Der er svagheder ved både CVU-modellen og universitetsmodellen, bl.a. at man ikke medtænker den sammenhæng, som vi har sagt, til erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne, samt at der altså mangler en faglig sammenhæng mellem de institutioner, der foreslås sammenlagt. Derfor må de overordnede interesser altså være, at der etableres uddannelser, der kan tiltrække mange unge og uddanne kandidater af høj kvalitet og med forskellig orientering i vægningen af interesser for praksis, teori og forskning, og at den vertikale og horisontale faglige sammenhæng i uddannelsesinstitutionerne og uddannelsesforløbene skal prioriteres. Det er altså vigtigt at sende det som signal.

Vi synes, det er glimrende redegørelser. Specielt nr. 2 redegørelse synes vi passer meget godt til vores temperament, og den glæder vi os til at forhandle ud fra. Vi tror på, at der kan komme noget meget meget fornuftigt ud af det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hr. Brian Mikkelsen talte om strategiske alliancer og synergieffekt. Hr. Brian Mikkelsen talte også om, at der i nogle sammenhænge skulle være frivillighed.

Når jeg hører ordene strategiske alliancer, så kommer jeg til at tænke på erhvervsøkonomi, men o.k., jeg er da med på, at vi også fører det her begreb ind i uddannelsessystemet. Men hvis vi gør det, så synes jeg vel at mærke, at vi skal definere utrolig nøje: Hvem er det, der skal etablere strategiske alliancer? Er det ledelsen, eller hvem er det? Er det det faglige miljø? Og hvis det er det faglige miljø, hvilken rolle skal